

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz <http://zs1.nmnm.cz>

číslo 34 - říjen 2005

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

NA MOTORCE DŘÍV NEŽ NA KOLE

strana 10

Daniel SRNSKÝ - 2.A

PÁR SLOV ÚVODEM

Prázdniny jsou fuč a my jsme opět zde s prvním letošním číslem. Asi by nemělo cenu vás vítat ve škole, protože si dovedeme představit, s jakým nadšením jste do ní po prázdninách vstupovali.

V naší redakci to po prázdninách vypadalo jako po epidemii hladomoru – bylo nás na první redakční schůzce tak málo, že jsme se v téměř prázdné místnosti skoro báli, a proto jsme dospěli k závěru, že naším úkolem číslo jedna musí být získání nových členů. A povedlo se. Příští číslo už bude připravovat kolektiv, jehož čerstvými posilami jsou:

- z 5. B Klára Macháčková, Andrea Peřinová
- ze 7.C Zuzana Žárská, Martin Šustek, Adéla Šujanová
- z 8.C Žaneta Šimová, Jana Ambrožová, Lucka Ptáčková

Tolik členů redakce ještě nikdy neměla, ale řekli jsme si, že více hlav znamená více nápadů a více rukou zase více hotové práce. Tak uvidíme, jestli to nakonec bude pravda, nechte se překvapit.

Pro všechny z vás ale platí trvalá nabídka na spolupráci s redakcí ve formě nápadů a příspěvků, které mohou náš časopis jakkoliv obohatit. Naše redakční schránka u kabinetu výpočetní techniky nebo e-mailová adresa (puclik@nmm.cz) jsou vám kdykoliv k dispozici.

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 26.-27. 10. 2005 Podzimní prázdniny
- 28. 10. 2005 Státní svátek – Den vzniku samostatného československého státu
- 8. 11. 2005 Divadlo Monos – pořad pro 8.-9. ročník věnovaný Janu Nerudovi
- 17. 11. 2005 Státní svátek – Den boje za svobodu a demokracii

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Paní učitelka Kovačičová začala letošní školní rok s rukou v sádře. Vypravila se totiž do Žďáru, kde si chtěla zařadit na cyklostezce na kolečkových bruslích. Rozhodla se, že se nejdříve rozbruslí na oválu a pak teprve vyrazí na cyklostezku. Na tu chvíli přece nemá cenu nasazovat chrániče, to se rozumí. Jenže ouha – kde se vzala, tu se vzala – na dráze se objevila kaluž a paní učitelka si to namířila přímo do ní. Při následném letu plavmo směrem k zemi vedla paní učitelku jediná myšlenka: „Přece si neroztrhnu šušťáky za 2300 korun!!!!“ A povedlo se, opravdu si nic neroztrhla, nikde ani škrábnutí. Jen loketní kost nějak nevydržela...
- Také paní učitelka Hnízdilová si s sebou na dvoudenní pavučinkový pobyt šestáků na táboře v Zubří přibalila do batohu pořádnou dávku smůly. Hned při odjezdu nějak špatně došlápla při nastupování do auta a místo navazování pavučinkových vztahů v nových kolektivech šestých tříd si v následujících dnech ovazovala koleno pořádným obinadlem při pracovní neschopnosti.
- A do třetice - tentokrát pan učitel Hnízdil. Toho zase vyprovokovalo hezké slunečné počasí k tomu, aby svoji zahrádku zbavil nechtěných dřevin. Vyšplhal tedy na mezičku k plotu a začal vytrhávat keřky, které zde rostly. Jenže jak by mohly ubohé keřky odolávat síle pana učitele! Šlo mu to tedy docela dobře do chvíle, než za jeden keřík škubnul nějak víc, ten zase držel nějak míň a v následující vteřině se pan učitel změnil v dělovou kouli, která se rychlostí vlny tsunami řtila svaňem dolů. Po několika kotrmelcích se pan učitel zarazil o udrnu, která naštěstí náraz vydržela. Chvilí viděl hvězdičky, ale přežil.

AKADEMIE 2005

V několika záběrech se vracíme do závěru minulého školního roku, abychom si připomněli jednu z nejvýznamnějších akcí naší školy za poslední léta.

třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění třídy
1.A	Vlasta Fryšavská	12	8	20	přístavba – Tyršova ulice
1.B	Viera Buchtová	11	9	20	přístavba – Tyršova ulice
2.A	Dita Machová	12	13	25	přístavba – Tyršova ulice
2.B	Markéta Součková	12	13	25	přístavba – Tyršova ulice
3.A	Miroslava Kotovicová	9	12	21	přístavba – Tyršova ulice
3.B	Ivana Fousková	11	12	23	přístavba – Tyršova ulice
4.A	Pavla Poláčková	15	15	30	hlavní budova
4.B	Markéta Niesnerová	16	12	28	hlavní budova
5.A	Marcela Žďánská	12	10	22	hlavní budova
5.B	Jaroslava Truksová	12	12	24	hlavní budova
5.C	Martina Hálová	8	12	20	hlavní budova
6.A	Radka Havlíčková	17	10	27	hlavní budova
6.B	Dagmar Svobodová	18	11	29	hlavní budova
6.C	Jaroslava Hnízdilová	12	16	28	hlavní budova
6.D	Marcela Zelenková	14	7	21	hlavní budova
7.A	Jitka Matoušková	17	13	30	hlavní budova
7.B	Renata Slámová	11	13	24	hlavní budova
7.C	Miroslav Jurek	11	19	30	hlavní budova
8.A	Ivona Kovačičová	15	13	28	hlavní budova
8.B	Martina Janíčková	14	13	27	hlavní budova
8.C	Jaroslava Gregorová	10	15	25	hlavní budova
9.A	Petr Smékal	16	10	26	hlavní budova
9.B	Jaroslava Kozárová	14	13	27	hlavní budova
9.C	Eva Ficová	13	13	26	hlavní budova
9.D	Pavel Hnízdil	16	12	28	hlavní budova
CELKEM		328 chlapců	306 dívek	634 žáků	25 tříd

Počet učitelů: **37**

Počet vychovatelů školní družiny: **2**

Ostatní zaměstnanci: **8**

Co je u nás nového?

přes léto se udála spousta věcí...

- Do důchodu odešla paní učitelka Jana Svobodová.
- Paní učitelka Hlavsová se vdala, jmenuje se teď Mošnerová a nastoupila na mateřskou dovolenou. Vdala se i paní učitelka Kropáčková a jmenuje se nyní Havlíčková. Do třetice se během prázdnin vdala paní učitelka Šebková a své příjmení tím změnila na Součková.
- Pracovní poměr na naší škole skončil paní asistentce Kyzlinkové.
- Novou tvář pedagogického sboru je paní učitelka Hana Špatková, která učí anglický jazyk. Po více než roční přestávce se k nám opět vrátila paní učitelka Jana Kučerová.
- Těsně před začátkem školního roku podal výpověď pan učitel Liedermann a pracovní poměr na naší škole mu tak skončí 31. října 2005.
- Od října působí na naší škole jako asistentka bývalá žákyně naší specializované třídy Jana Palečková.
- Největší prázdninovou akcí byla výměna oken v celé budově naší přístavby na Tyršově ulici.
- Všechny třídy na přístavbě a také třídy ve druhém poschodí hlavní budovy mají nové hygienické koutky s fontánkami na pití.
- Byla opravena střecha školní jídelny.

Víte, jak dlouho trvá, než se v přírodě rozloží taková krabice od mléka? Celých 6 let. Nebo třeba igelitová taška? 20 až 30 let. Takový plastový kelímek od jogurtu neuvěřitelných 80 let! A když do přírody odhodí nějaký břídl třeba kus polystyrénu, bude tam navěky.

Proto jsme dali hlavy dohromady a ve volitelných předmětech přírodopisu a ekologie, kde se sešli moc prima lidičky, jsme se pustili do vyrábění „nádob“, které budou sloužit k třídění odpadu. Vyrobili jsme několik vylepšených krabic na tříděný odpad, kam budou patřit pouze plasty (kelímky od jogurtů, igelitové sáčky, víčka, PET lahve, krabičky od Kravíků apod.). Každá třída tak bude moci přiložit ruku k dílu a třídit odpady.

Pevně věřím, že zvítězí zdravý rozum a nadšení pro dobrou věc nad lhostejností a leností udělat něco pro sebe. Pro druhé. Pro celou naši planetu.

PAVUČINKOVÝ VÝLET

ZUBŘÍ 2005

**HLEDÁME A NACHÁZÍME SVÉ MÍSTO
V NOVÉM KOLEKTIVU**

Proč pavučinkový? Abychom navázali jako pavučina křehké vztahy v nových třídních kolektivech i s novými učiteli. Pomoci nám měly dva dny strávené především hrami a soutěžemi ve společnosti spolužáků, ale i kamarádů z další třídy.

Putování první – třídy 6.B a 6.D

První den jsme se ráno sešli u školy a o půl osmé jsme se vydali na cestu. Cesta ubíhala rychleji, když jsme si povídali, a najednou jsme byli na místě. Ubytovali jsme se v chatkách po deseti. Po rozdělení chatek, kde jsme si nechali věci, jsme se všichni sešli venku. Hráli jsme různé hry, pak nás čekal oběd z vlastních zásob. Po obědě jsme museli odpočívat, ale neudělali jsme to a místo toho jsme hráli fotbal a skončilo to nerozhodně. Hrála se i přehazovaná a následoval další blok her v jednotlivých třídách.

Poté jsme se nasvačili a sešli se u jídelny. Učitelky nám oznámily, že budeme běhat přichystanou trasu. Postupně jsme tvořili hada. Potom nám paní učitelky daly sáčky s papírky, na kterých byly napsané pohádky. Naše družstvo si vytáhlo Otesánka. Tuto pohádku jsme měli za úkol zahrát večer u ohně a mohli jsme si ji upravit podle svého. Nacvičovali jsme ji zbytek dne, u ohně jsme ji zahráli a všem se líbila, ale ze všech pohádek nebyla ta nejhezčí. Nejlépe zahraná

byla pohádka Červená karkulka. Po vystoupení jsme u ohně zpívali při kytáře různé písničky a pak jsme museli jít na kutě, ale v našich chatkách se nikomu spát nechtělo, a tak jsme kecali celou noc.

Ráno pro nás do chatek přišly učitelky a šli jsme na snídani. Celý den pršelo, a tak jsme hráli hry v jídelně. Potom nás čekal opět oběd z vlastních zásob. Poté jsme se museli nechtěně sbalit a následovala cesta v dešti směrem k domovu, ale většinu našťvalo, že museli jít až ke škole.

Moc se mi tam líbilo a chtěl bych si to určitě ještě zopakovat.

Jakub Hamer a další žáci 6.D

Putování druhé – 6.A a 6.C

Brzy ráno, když všichni dorazili do školy, jsme společně s paními učitelkami a panem učitelem vyrazili do Zubří. Cesta byla dlouhá a deštivá, ale přestože jsme byli promočení až na kůži, dorazili jsme do dětského tábora v Zubří.

Když jsme se ubytovali a převlékli, byli jsme seznámeni s náplní dvou dní, které jsme strávili na „Pavučinkovém výletě.“ Jedna ze soutěží byla nacvičit scénku a tu potom předvést u táboráku. Ten se kvůli špatnému počasí konal v jídelně. Po táboráku jsme šli spát a ráno v 7.00 hodin šli na snídani. Po snídani jsme zase soutěžili a po obě-

dě jsme si museli sbalit a uklidit v chatkách. Potom následoval návrat zpátky domů. Na výletě se určitě všem moc líbilo, užili jsme si tam spoustu legrace a bylo to tam SUPER.

Ludmila Rolinková, Kateřina Houserová, Tereza Pojezná, Tereza Mikešová, 6.C

Cílem žáků 7. ročníku se 5. října 2005 staly Toulovcovy maštale, zámek v Litomyšli a město Polička. V Toulovcových maštalích poznali pískovcové skalní městečko a dvě studánky. Prověřili si také svoji zdatnost při překonávání výškových rozdílů.

Zámek v Litomyšli jim nabídl návštěvu ojedinělého, velmi dobře zachovaného barokního divadélka i dalších zámeckých prostor. Třetím bodem programu byla Polička, kde si žáci prohlédli hradby obklopující v elipse celé historické jádro, které poté viděli i z věže novogotického kostela sv. Jakuba.

Na věži s ochozem je zachována rodná světnička Bohuslava Martinů, jehož tatínek zde vykonával službu pověžního. Žákům se tak přiblížila mnohá zajímavá místa, o kterých budou mluvit i ve vyučování.

Mgr. Marcela Zelenková

Putování

do historie s osmými třídami

Ve středu 21. září 2005 jsme se vydali na dějepisnou exkurzi, při které jsme se měli jak vzdělávat, tak si i odpočinout od shonu ve školních lavicích. Náš cíl bylo Staré Město u Uherského Hradiště, Modrá, Velehrad a Buchlov. Sešli jsme se v 6.00 hodin u kulturního domu a čekali, až pro nás přijede autobus.

Asi po dvou a půl hodinové cestě jsme dorazili na naši první zastávku, kterou tvořilo Slovanské muzeum ve Starém Městě. Zde nás čekala prohlídka s výkladem na téma, jak se žilo ve Velké Moravě. Nejprve jsme se zastavili u plastické mapy Velkomoravské říše, kde jsme se dozvěděli, jak se postupně tato říše rozšiřovala. Potom jsme se šli podívat na kamenné základy kostela a na hroby okolo nich. Také tam byl jediný exemplář kostry těhotné ženy v České republice.

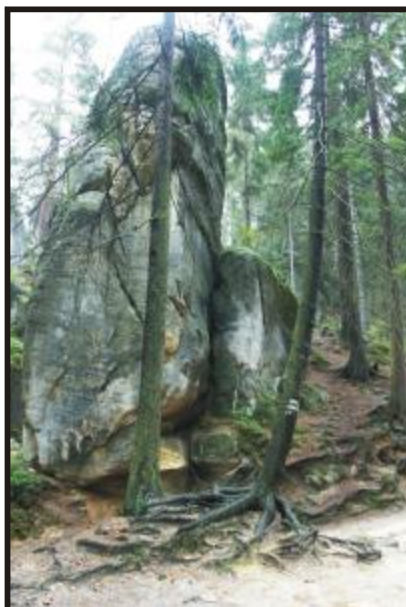

Po prohlídce muzea jsme znovu nasedli do autobusu a pokračovali v cestě do Archeoskanzenu Modrá (Velkomoravské opevněné sídliště středního Pomoraví). Nejprve jsme vyšli po schodech na opevnění, odkud jsme si celý komplex prohlédli. Postupně jsme prošli domky zemědělců a rybářů, prohlédli si studnu, navštívili kostel, keramickou dílnu, kovárnu, knížecí obydlí palácového typu a také třeba pekárnu, kde jsme mohli ochutnat ovesné placky.

Naši další zastávku tvořil Velehrad, kde jsme si prošli rotundu a pokračovali dále na hrad Buchlov. Na začátku prohlídky jsme mohli vidět lípu, která rostla kořeny vzhůru. Poté jsme prošli přes třetí nádvoří, navštívili kuchyni, pekárnu, rytířský sál, pracovnu, ložnice a všechny možné pokoje, které byly na hradě k nalezení. Také nám paní průvodkyně vyprávěla o černé paní z Buchlova. V jedné místnosti nám ukázala černý výklenek, odkud prý každou noc vychází. Potom se ozvala rána a všichni jsme se strašně lekli. Zdroj té rány vám neprozradíme. To byste věděli všechno a neměli důvod si tam zajet. Na konci prohlídky jsme vyšli na věž, kde jsme se rozhlédli do širokého kraje. Tím skončila nejen naše prohlídka, ale také celá exkurze. Čekala nás cesta domů, kterou jsme si jaksepatří užili...

Lucie Ptáčková a Eliška Kuběňová, 8.C

Adršpach Hronov Dobrošov

exkurze devátých tříd

V úterý 27. září 2005 se vydaly všechny čtyři deváté třídy na exkurzi. Jako již tradičně všem dělalo problém brzké vstávání. Cesta byla dlouhá, a tak mnozí z nás ještě dospávali po cestě v autobuse. Celou cestu vydatně pršelo. Když jsme dojeli do Adršpachu, přestalo pršet, ale všude bylo mokro. Proto většina z nás ohrnula nohavice a mohlo se vyrazit do terénu - do Adršpašských skal.

Čekala nás poměrně dlouhá trasa v přírodě. Viděli jsme ale spoustu hezkých a zajímavých přírodních útvarů. Vlastně jsme byli v Krakonošově domě. Seznámili jsme se totiž s několika věcmi, které patřily Krakonošovi. Viděli jsme například křesla pro něj a jeho rodinu, jeho hrnek, ložnici a spoustu jiných věcí. Je samozřejmé, že to vše vytvořila sama příroda.

Další zastávkou byl Hronov. Tam jsme vešli do domu spisovatele Aloise Jiráska. Dozvěděli jsme se něco o jeho rodině, o jeho tvorbě a jak žil ve svém domě.

Pak jsme zamířili do Dobrošova. Přesněji do Dobrošovské pevnosti. Sloužila k obraně území našeho státu. Uvnitř byla spousta chodeb a hlavně hodně schodů. Dolů to ještě sešlapat šlo, ale pak nám nešlo do hlavy, kdo to za nás bude šlapat zpátky nahoru.

No, přežili jsme to všichni, všichni jsme se vrátili, tudíž je to v pořádku. Byla to fajnová exkurze, až na tu dlouhou cestu.

Petra Srnská, 9.C

Daniel Srnský Na motorce dřív než na kole

Docela obyčejný kluk, který chodí k nám do školy do 2.A. V listopadu mu bude osm let. Ve čtyřech letech, když ještě neuměl jezdit ani na kole, dostal svoji první motorku a začal trénovat. O rok později stál na startu svých prvních motokrosových závodů. DANIEL SRNSKÝ.

Jeho prvním strojem byl italský tovární motokrosový motocykl Malagutti, na kterém se učil rozjíždět, zastavovat a držet rovnováhu. Po ročním trénování se vydal na svoje první závody. Ovšem už na novém stroji LEM také italské výroby. Svoji první závodní sezónu odjel skvěle. Jeho další motorkou byla stejně jako u předchozích italská HM. Na ní odjel velice úspěšně loňskou sezónu.

V letošním roce začal jezdit na novém velice výkonném stroji rakouské výroby značky KTM. Je to motorka o obsahu 50 ccm a výkonu 16,5 koní vybavená dokonalým pérováním, hydraulickými kotoučovými brzdami a vodním chlazením. Startuje v kategorii již zmíněných 50 ccm a od počátku své kariéry má startovní číslo 23. Je to jediná kategorie motorek, u kterých se neřadí. Jsou to automaty.

Letos to bude rok, co byl založen automotoklub AMK Hamry nad Sázavou. Za něj Daník jezdí současně s dvěma kamarády, kteří bojují už ve vyšší kubatuře 65 ccm. Všichni zde Daníka přezdívali „Nejrychlejší motorová myš bez brzd.“

V letošním roce se úspěšně zúčastnil série závodů motokrosového poháru Vysočina MX CUP 2005, kde bohužel kvůli zranění neabsolvoval všech deset závodů. To ho odsunulo v celkovém hodnocení poháru na 4. místo z 26 přihlášených jezdců, kteří v kategorii 50 ccm startují.

Která je tvoje nejoblíbenější trať a proč?

Je to v Rudce u Kunštátu, protože je ta trať rychlá a široká. Je na ní hodně dlouhých skoků a klopených zatáček.

Tvůj největší soupeř?

Je to Dominik Suchánek s číslem 81.

Kamarádíš se svými soupeři?

Jo, kamarádím. Děláme různý srandy, držíme se kolem ramen a chodíme po trati.

Jak trénuješ v zimě?

V zimě, když je hezky, tak někdy jezdím i na sněhu. Ale jinak jezdíme do Hamrů do tělocvičny a hrajeme s naším týmem fotbal. Tomu fotbalu říkáme masakrovskéj hamerskéj fotbálek, protože se tam vždycky něco někomu stane. Náký vyvalený kotníky, utržené ramena a tak. A kromě fotbalu taky posilujem. Děláme kliky, šplháme a házíme medicimbalama.

Měl jsi někdy nějaký úraz z motokrosu?

Jo, předloni jsem si při skoku zlomil levačku, ale to bylo v pohodě. A letos na jaře jsem si zlomil v hromadný bouřečce na trati ve Vranově u Brna pravou ruku. To už ale bylo horší, protože mně to rovnali v Brně v nemocnici a šíleně to bolelo. Nejhorší ale bylo, že jsem potom nejel dva závody. Ale bylo zase výhodný, že jsem ve škole nemusel psát.

Jsi před závody nervózní?

No, hodně. Většinou nemůžu ani nic sníst.

Kdo ti připravuje motorku na závody, kdo se o ni stará a kdo je tvým trenérem?

Tohle všechno dělá tat'ka. Je s tím hrozný práce. Vždycky po tréninku a po závodech musíme jet motorku umýt a občas něco spravit.“

Jak často a kde trénuješ?

Podle toho, kdy má tat'ka čas. Většinou ale trénujeme dvakrát tejdne na naší trati v Hamrech nad Sázavou. Ale někdy jezdíme i na jiný tratě. Třeba do Rudky u Kunštátu, do Dalečína a tak.

V čem si myslíš, že jsi v motokrosu dobrý?

Myslím, že dobře skáču a že jsem celkem rychlej.

A co ti naopak v motokrosu nejde?

Asi bych mohl zrychlit průjezd zatáček.

*Text a rozhovor připravila
Petra Srnská, 9.C*

DĚTI A RODIČE SOUTĚŽILI

V neděli 18. září 2005 uspořádalo Sdružení rodičů při 1. ZŠ v Novém Městě na Moravě minigolfový turnaj u hotelu Ski. Ve slunečném, ale chladném dopoledni se utkalo 52 soutěžících v minigolfu. Soutěžící dvojice byly sestaveny z rodičů a dětí. Každý z dvojice měl čtyři pokusy na každé jamce. Všichni účastníci s velkým západem bojovali o nejlepší umístění. Někteří chodili trénovat už týden dopředu. Také to bylo na jejich výsledcích poznat.

Na prvních místech se umístili Petrovi, Veselí a Pliskovi, kteří byli odměněni za svůj výkon. V této soutěži nešlo jenom o vítěze, ale především o to, abychom se všichni rozhýbali na čerstvém vzduchu. Proto vyhráli všichni, kteří přišli. Dovolte mi poděkovat všem, kteří se na uspořádání turnaje podíleli a umožnili jeho konání.

*Martin Grepl, předseda Sdružení rodičů
při 1. ZŠ v Novém Městě na Moravě*

FOTO soutěž

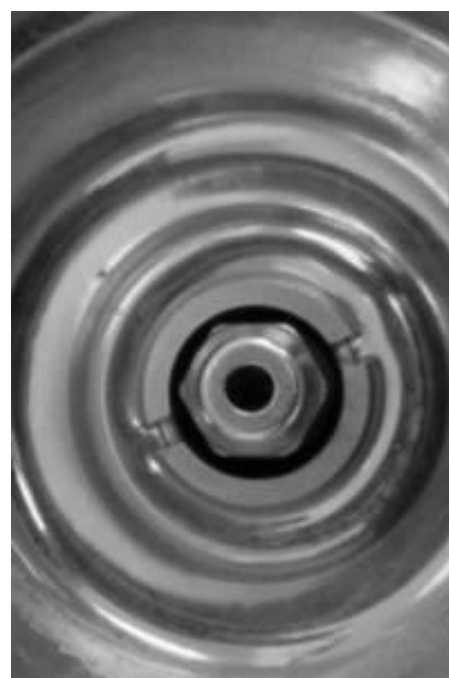
Je zde nový školní rok a s ním i nová soutěžní fotografie do naší tradiční fotosoutěže. Pro začátek jsme zvolili fotografii lehkou, a tak čekáme, že se se správnými odpověďmi „roztrhne pytel“.

Pokud se tedy rozhodnete zúčastnit se tohoto kola naší fotosoutěže, váš úkol je jednoduchý – napište, co je podle vás zobrazeno na soutěžním snímku, a lístek s odpovědí, na kterém bude také vaše jméno a třída, doručte redakci nejpozději do **15. listopadu 2005**.

Nejvhodnějším způsobem pro předání odpovědi redakci je použití redakční schránky u kabinetu výpočetní techniky. Svoji odpověď můžete poslat také e-mailem na adresu puclik@nmnm.cz nebo ji předat někomu z redakční rady.

Tak se pořádně zamyslete, rozhlédněte se kolem sebe, a pokud uhádnete, čekají na vás jako vždy drobné dárky.

Redakce

Vyzvídali jsme...

...tentokrát u paní učitelky Sýkorové

Jaký byl váš oblíbený předmět ve škole?

Tělesná výchova.

Jaké jídlo máte nejraději a které naopak nemusíte?

Ráda mám těstoviny na každý způsob. Nemusím čočku a fazole.

Jaký je váš nejkurióznější zážitek z hodiny?

Dotazník vyplňuji na poslední chvíli, nemohu si vzpomenout. Ještě jich moc nemám, učím teprve rok.

Chtěla jste být odmalička učitelkou?

Chtěla jsem být řidičkou tramvaje.

Jakou zemi byste chtěla navštívit?

Asi všechny.

Sledujete realityshow VyVolení nebo Big Brother?

Sleduji Big Brother. Nemáme Primu. Jsem asi jediná v republice, všichni sledují VyVolené, takže nejsem v obraze.

Máte ráda podzim? Proč?

Narozeniny mám v říjnu, tak asi proto. Mám ráda podzimní barvy a brouzdání se v popadaném listí.

*Rozhovor připravila Eliška Kuběnová
a Dita Niesnerová, 8.C*

Možná jste už něco slyšeli o hudební skupině HEKTOR, která je teď známá víc a víc. Rocková kapela pochází z Řečice, hraje na různých akcích a jedna taková moc zajímavá se uskutečnila letos o prázdninách v rekreačním středisku Apollo v Hlinném.

Šárka Poulová ze 7.B je sestrou jednoho z členů této kapely. Když po prázdninách přinesla do školy pár fotek, na kterých se k ní něžně tulí známá postava ze SuperStar Petr Poláček nebo ji kamarádsky drží za ramena Pepa Vojtek ze skupiny Kabát, Pavel Vítek nebo třeba „major Zeman“ Vladimír Brabec, nenechalo nás to v klidu a požádali jsme Šárku, aby nám k této akci řekla něco víc. Šárka nám domluvila schůzku se svým bráčkou **Tomášem Poulem** a my jsme tak měli možnost se dovědět nejen o této ojedinělé prázdninové akci, ale také o zmíněné skupině Hektor. A kdo jsou její členové?

Milan Staněk (zpěv)	Nové Město
Tomáš Poul (kytara)	Řečice
Pavel Dvořák (kytara)	Radňovice
Jindra Ozzy Rajgl (basa)	Hlinné
Dušan Paleček (bicí)	Radňovice

Josef Vojtek a Tomáš Poul jako staří kámoši

• Jak se celá ta akce s účastí mnoha hvězd vůbec uskutečnila?

Máme v kapele basáka Ozzyho Rajgla, který pochází z Hlinného. Seznámil se s Ivanou Macháčkovou, to je přítelkyně Karla Gotta. Začali se spolu bavit o muzice, a tak se dozvěděl, že se v létě chystá akce protagonistů muzikálu Tři mušketýři, která by se měla

uskutečnit v Hlinném. V tom muzikálu, jehož autorem je Michal David, vystupuje spousta známých osobností. No a oni shání kapelu, která by jim na této akci zahrála. Ozzy dal Ivaně Macháčkové naše CD s tím, že si ho poslechne, a když se jí bude líbit, ozve se nám. Pak se nám teda ozvala a od toho to vlastně celé vzešlo...

• Iva Macháčková? Co ta s tím má společného?

Co jsem pochopil, tak měla asi funkci po té organizační stránce - zajišťovala tam jídlo, pití a ubytování, takže spíš se podílí na tom organizačním procesu.

• **Kdo ze známých osobností tam byl?**

Byl tam Pepa Vojtek ze skupiny Kabát, Petr Poláček, Michal David – to je vlastně producent celé této akce a asi tam oslavoval i svoje narozeniny. Dále tam byl Aleš Háma, Vladimír Brabec, Pavel Vítek, Lešek Semelka a Bohouš Josef.

• **Jací ti lidé ve skutečnosti jsou?**

Na této akci jsme hráli naše skladby, ale i převzaté. Seznámili jsme se tam s Pepou Vojtkem. Začali jsme hrát Šamana a to jen bylo vidět, jak Pepa popíjel pivo, chvilku na nás koukal, bavil se s Leškem Semelkou, uslyšel Šamana a netrvalo dlouho, skočil na plac, odzpíval Šamana a potom na hec si rozpustil vlasy a hrál tam s námi ještě půl hodiny. Takže Pepa byl úplně perfektní, vlastně hned naběhl mezi nás, zeptal se, co hrajeme, bavil se s námi, na mě teda působil velice dobře. Možná že bude trochu namistrovaný, každopádně má být na co, ale vůbec to na něm nebylo poznat.

Ten Petr Poláček je taky takový obyčejný kluk, za námi tam přišel i sám od sebe, začali jsme se bavit

o repertoáru, takže na mě také velmi dobře působil.

• **Jak dlouho vaše kapela existuje? Hrajete vlastní skladby?**

Od roku 2002, vydali jsme dvě cédéčka. Ano, hrajeme vlastní tvorbu, nahráváme ji v hudebním studiu v Jamách. První CD je rockové, tohle druhé už je trochu tvrdší.

• **Jakého největšího úspěchu jste zatím dosáhli?**

Vloni jsem byl ve Zlíně na autorské soutěži Zlín talent 2004, což je celostátní autorská soutěž. Jde tam o to, že amatérští skladatelé posílají své nahrávky do agentury, kde lidi jako Ondřej Soukup, Vašo Patejdl a tady tihle lidi z toho vyberou 12 nejlepších a ve finále se to prezentuje. Hudba je tam z playbacku, ale zpěvák do toho zpívá. Minulý rok jsem zkusil poslat dvě skladby, z toho jedna se chytla, dostal jsem se do finále. Bylo to se skladbou, která je na našem prvním CD. Do soutěže se hlásilo asi kolem 600 lidí, tak to je asi takový největší úspěch i pro tu kapelu, když se člověk dostane mezi 12 nejlepších z celé České republiky. Potom

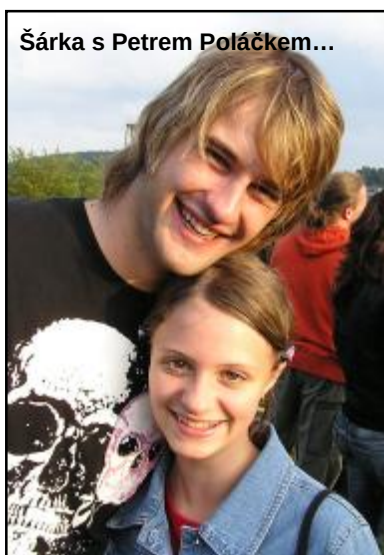
podle zdrojů jsme měli skončit zřejmě na čtvrtém místě.

Jinak z téhle akce s těma hvězdama z muzikálu Tři mušketýři jsme měli hodně dobrý pocit, všichni si to chválili. Na co určitě nezapomenu, bylo, že tam stál Lešek Semelka a poslouchal nás. Skončili jsme, vyšel na pódium, podal mi ruku a řekl: „Chlape, bylo to dobrý...“ Tak tohle si určitě také moc vážím.

• **A jaké plány má kapela do budoucna?**

Natočili jsme DVD, ke každé skladbě videoklip. Teď zase chystáme novější repertoár, nahrajeme jednu dvě skladby do soutěže nebo do rádia. My si chceme dělat svou muziku a muziku po svém. Hrajeme po zábavách, ale chtěli bychom se dostat na nějaký koncert nějaké známější skupiny jako předkapela. U koncertu je výhoda, že lidi si tam jdou poslechnout tu muziku, kdežto na zábavu si jde vlastně spíš každý jen zapařit. Netoužíme po tom se nějak zviditelnit, stačí nám, aby lidé naši hudbu znali a bavila je.

Rozhovor zaznamenala Andrea Šikulová, 9.C

Anketa

tentokrát prázdninová...

Prázdniny už jsou sice pryč, ale my jsme se ptali (tentokrát anonymně) žáků 7., 8., a 9. ročníku na následující otázky:

- 1. otázka:** Které místo jsi navštívil(a) a kde se ti nejvíce líbilo?
- 2. otázka:** Jakou jsi zažil(a) nejtrapnější prázdninovou příhodu?
- 3. otázka:** Zamiloval(a) ses o prázdninách do někoho (něčeho)?

7. ročník

- 1) Byl jsem s rodiči na Kanárských ostrovech a bylo to tam v pohodě.
- 2) To bylo, když jsem jela na kole a nevešla jsem se na lávku a padla jsem do potoka.
- 3) Ano, ten kluk už se mi líbil dlouho a letos jsem ho konečně „ulovila“.

8. ročník

- 1) Já jsem byl o prázdninách s rodiči na Slovensku.
- 2) Když mi moji hodní kamarádi udělali kanadskou noc.
- 3) Přesto, že mi není 15, jsem se zamiloval. :-)

9. ročník

- 1) Já jsem pro změnu navštívil Polsko a také se mi tam líbilo.
- 2) *Trapasů devátáci zažili hodně, ale na rozdíl od jiných ročníků jim nebylo do řeči.*
- 3) *Jistý žák říká, že si zamiloval kolo (trial). I když na něm taky rád jezdím, tak dávám přednost holkám, ale neber si to osobně, Honzo. :-)*

Jenže...

...všechny odpovědi jsou špatné. Jakéže měly být správné odpovědi? Tak se na to podívejte:

UPOZORNĚNÍ: následující odpovědi berte s rezervou :-)

- 1) Na dovolené jsme sice nebyli, ale návštěva u babičky potěšila.
- 2) Když mě chytli při krádeži v samoobsluze.
- 3) Ano zamiloval, zlomila mi srdce.

Anketu připravil Jenda Fousek, 9.C

Kryštof Pavel Borovička na Maltě

...DALŠÍ POKRAČOVÁNÍ PŘÍBĚHŮ PŘEDKA PANA BOROVIČKY

Na ostrově Malta jsem strávil několik dní. Přežít se mi podařilo jen s pomocí starého mága, který se mě ujal. V jeho chýši, která byla postavena uprostřed obrovského kamenného kruhu, jsem se dozvěděl další informace o tajemném kontinentu, který má ležet za velikým oceánem (*Atlantským – poznámka překladatele*). Naučil jsem se věštit z křišťálové koule a ze zvířecích vnitřností. Také z letu ptáků a tvaru lidské lebky jsem mohl určit lidský osud.

Za několik dní připlula ke břehům Malty velká, ale nízká loď. Nikdy jsem podobnou neviděl. Na její přídi byla obrovská dračí hlava. Mág jim říkal Vikingové. Ještě jsem netušil, že s nimi strávím dlouhou dobu. Jejich náčelník sdělil, že jim cestou jeden z bojovníků spadl z lodi a sežrali ho žraloci. Potíž je ovšem v tom, že teď je jich pouze dvanáct a jejich šťastné číslo je třináct. Jeden bojovník jim tedy chybí. Byl jsem požádán (vlastně spíš lehce donucen), abych jim ho nahradil.^{*)} Ani jsem moc neprotestoval a vydal se na moře s bojovníky, kteří připomínali spíše nějaké bohy. Byli obrovští a svalnatí. Jejich hlavní zbraní byla oboustranná sekyra a obrovský meč. Na zádech měli krátký a silný luk. U pasu jim visela obrovská dýka, která svou velikostí připomínala malý meč.

Jejich výprava vedla zpátky na sever, k jejich domovu. Jejich domovem byl ostrov Island. Cesta vedla kolem pobřeží Francie, Španělska a Anglie. Potkali jsme několik válečných lodí a zjistili, že Anglie a Francie jsou opět ve válce.

Vikingové byli poněkud divocí, ale velice přátelští. Naučil jsem se ovládat novou zbraň – obrovskou kouli s hřeby, která byla upevněna na řetězu. Byla to velice nebezpečná zbraň a její zvládnutí zabralo spoustu času.

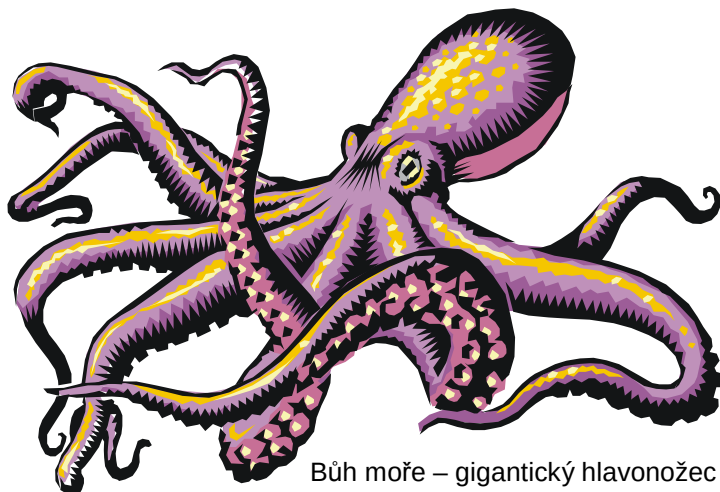
Po několika týdnech jsme přistáli u pobřeží Islandu. Kousek od moře ležela jejich osada. Byla kolem dokola obehnaná palisádou a dobře chráněna několika věžemi. Nesmíme zapomenout, že to byly končiny divoké a nebezpečné. V osadě jsem strávil asi měsíc. Potom se začala chystat bojovná výprava k Zelenému ostrovu (*dnešní Grónsko – pozn. překladatele*). Jako lékař jsem se samozřejmě chtěl také výpravy zúčastnit. Táhla mě tam ovšem také zvědavost. Nikdy jsem v oněch končinách nebyl a mnoho lidí z Evropy tam jistě také nebylo.

Před každou bojovnou výpravou se provádělo obětování zajatce bohu moře. Byl jsem zvědav, jak bude zajatec obětován. Byl přivázán v moři ke kůlu (ve vodě asi po prsa) a potom šaman začal hrát na lasturu. Moře se zavlnilo a objevila se obrovská chobotnice. Nejprve to vypadalo, že z moře le-

zou obrovští hadi, ale potom vykroukla gigantická hlava s obrovským papouščím zobákem.

Během chvíle byl nešťastník stržen do moře a sežrán obrovským hlavonožcem. Délku „boha moře“ jsem odhadl na přibližně 40 metrů. Byla to pro něj jistě jen malá přesnídávka. Druhý den jsme vyrazili na moře.

Mgr. Petr Smékal

Bůh moře – gigantický hlavonožec

^{*)} Nápad s třináctým bojovníkem jsem si „vypůjčil“ z knihy Michaela Crichtona *Pojídači mrtvých*, podle které byl natočen slavný film *Vikingové*

Vítáme nové prvňáčky

NOVĚ OPRAVENÁ ŠKOLA PŘIVÍTALA PRVNÍHO ZÁŘÍ VE DVOU TŘÍDÁCH TAKÉ ÚPLNĚ NOVÉ ŽÁKY. POPRVÉ ZASEDLI DO LAVIC LETOŠNÍ PRVŇÁČCI. PO SLAVNOSTNÍM PŘIVÍTÁNÍ ŽÁKŮ I RODIČŮ DOSTALI PRVŇÁČCI MILÝ DÁREK. KAŽDÝ DOSTAL BAREVNÉ TRIČKO SE SVÝM JMÉNEM. JEDNA TŘÍDA POTOM CHODILA DO ŠKOLY V ČERVENÝCH A DRUHÁ V MODRÝCH TRIČKÁCH. MOC JIM TO SLUŠELO. PŘEJEME NOVÝM KAMARÁDŮM, ABY SE JIM U NÁS VE ŠKOLE LÍBILO A DAŘILO.

Mgr. Ivana Fousková

Devátáci

pro prvňáčky

Není špatné se v deváté třídě ohlédnout zpět a zavzpomínat si na své začátky v první třídě. Alespoň nám dojde, že škola není jenom donucovací ústav k učení, nýbrž že těch devět let na nás opravdu zanechalo nesmazatelné stopy, které můžeme uplatnit v dalším vzdělávání a v životě.

Dali jsme hlavy a své síly dohromady a v hodinách výtvarné výchovy vyrobili pro své nejmladší kamarády pomůcku, která by jim pomohla v jejich vstupu do světa písmen. Stálo to spoustu námahy a přemýšlení. Ono skládat puzzle zase taková věda není, ale vyrobte ho tak, aby se líbilo prvňákům a dalo se vůbec složit. Každý vývojový tým měl své designéry a ověřovatele, kteří dělali výstupní kontrolu složitelnosti.

Zkusili jsme si praxi v terénu - navštívili jsme se svým dílem první třídu a zjistili jsme, že to už není dávno kašička, ale zdatní znalci písme-nek. Spolu s paní učitelkou nám ukázali, že naše práce měla smysl a ono „škola hrou“ je po staletích stále pravdivé.

Mgr. Jitka Matoušková

Přístavba

v novém kabátě

Během prázdnin se školní budova přístavby 1. ZŠ na Tyršově ulici změnila k nepoznání. Všechna stará a nevyhovující okna zmizela a místo nich dostala budova nová plastová okna a vnitřní moderní žaluzie. Třídy teď působí velmi světle a útulně. Kromě oken se objevil v každé třídě nový koutek s umyvadlem a fontánkou na pití. Všechny vnitřní prostory jsou krásně vymalovány a nový povrch má i schodiště.

V září se vrátili žáci po prázdninách do svých tříd, kde je čekalo příjemné překvapení. Všem se nově opravená školička opravdu líbí. Veselou atrakcí pro děti byla fontánka, ale děti se učí

I takhle to ve vašich třídách o prázdninách vypadalo...

rychle a dnes už všichni vědí, jak ji používat.

Během měsíce září proběhla také úprava okolí školy. Nové keříky a květiny působí opravdu pěkně. Věříme, že se všichni budou snažit, aby nově opravená škola zůstala stále tak pěkná.

Mgr. Ivana Fousková

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 34 – říjen 2005

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková
Andrea Šikulová, Petra Srnská, Jan Fousek, Eliška Kuběnová, Dita Niesnerová

e-mail: puclik@nmnm.cz <http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 34 vyšlo 20. října 2005 v nákladu 35 výtisků